

G. M. KRZHIZHANOVSKILLE

(Starik.)

Tällä kertaa en voi tiedottaa paljoakaan. Mielestäni pääasia nyt on, että joudutetaan kaikin voimin edustajakokousta ja turvataan se, että edustajain enemmistö on kunnan väkeä (ja „meikäläisiä”). Brutukseen panemme miltei kaiken toivomme. Hänen täytyy itsensä valvoa sikäli kuin voi *kaikkea*, erikoisesti edustajain nimeämistä, ja koettaa viedä läpi enemmän meikäläisiä. Se, että jokaisella komitealla on kaksi ääntä, myötävaikuttaa siihen erittäin suuresti. Ja äärimmäisen tärkeä on kysymys Bundista. Olemme lakanneet väittelemästä sen kanssa OK:sta, mutta periaatteellista väittelyä emme tietenkään ole lopettaneet. Se ei voi tulla kysymykseenkään. Ja kaikille ja jokaiselle on selitettävä juurta jaksain, „takomalla taottava pääkoppaan”, että on varustauduttava sotaan Bundia vastaan, jos tahdomme rauhaa sen kanssa. Sota edustajakokouksessa, sota aina jakaantumiseen asti, maksoi mitä maksoi. Vain silloin Bund antautuu varmasti. Emme kerta kaikkiaan voi hyväksyä järjetöntä federaatiota, emmekä koskaan hyväksy. Enin, mihin voimme suostua, on vanhojen, vuoden 1898 sääntöjen edellyttämä autonomia ja Keskuskomitean edustajan nimeäminen Bundin Keskuskomiteaan, voimme suostua enintään siihen. Täytyy valmistella väkeä, selittää, kuinka järjetöntä ja rujoa oli Jekaterinoslavin komiteaa vastaan tehty hyökkäys²⁰³ y.m. Olkaa hyvä ja kirjoittakaa pikemmin, mitä mieltä väki on tästä,

miten propagandanne edistyy ja onko toivoa, että enemmistö ottaa oikean kannan. Aiomme julkaista juutalaisille työläisille osoitetun kirjasen, jossa selitämme lujan yhteinäisyyden välttämättömyyttä ja federaation ja „kansallisen” politiikan järjettömyyttä.

Kirjoitettu huhtikuun 3 p:nä 1903

Lähetetty Lontoosta Samaraan

Julkaistu ensi kerran v. 1928

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*
